

బొమ్మ - బొరుసు

శ్రీ నాయుడు వెంకట సీతారామమూర్తి

— (౦) —

నిర్మల నవ్వింది.
 ఆ నవ్వులో ఎంతో ఆకర్షణ ఉంది.
 ఆ నవ్వులో ఎదో అంతరార్థం ఉంది.
 “ఎందుకు నవ్వుకున్నావ్?”
 ప్రకాశరావు ప్రశ్నించేడు.
 నిర్మల సమాధానం యివ్వలేదు
 మళ్ళీ నవ్వింది.
 విరగబడి నవ్వింది.
 “మరి గాని పోయిందా?”
 “అది కాదండీ?”
 “ఏది కాదు?”
 “నేను చెప్పను”
 “పోనీ మా నెయ్యి”
 నిర్మలముఖం చిన్నబోయింది.
 ఉత్సాహం దిగజారిపోయింది.
 “లిక్కెముఖం వేకావేం?”
 ఓ దార్యబోతున్నాడు ప్రకాశరావు
 “చెప్పొద్దన్నారగా”
 “పోనీ చెప్పదూర్దాం”
 చెవిలో ఏదో చెప్పింది నిర్మల
 అయినకూ నవ్వాగలేదు
 నిర్మలకూడా నవ్వింది.
 “అదా సంగతి?”
 “నురేమిటనుకున్నార?”
 “అబ్బాయా? అమ్మాయా?”
 “నీమో! నాకేం తెలుసు!”
 “పోనీ నీకేవల కావాలో చెప్ప”
 “అమ్మాయి కావాలి.
 మరి మీలో?”
 “నాకు అబ్బాయి కావాలి”
 “ఊహూ! అమ్మాయి”
 “ఊహూ! అబ్బాయి”
 “నాకు అమ్మాయే కావాలి”
 “అమ్మాయి అయితే కట్నాలిచ్చుకోవాలి”
 “వంకట్ననికేధం వచ్చిందిగా”
 “నాకు అబ్బాయే కావాలి”

“అబ్బాయి అయితే చదివించుకోవద్దూ!”
 “అయినా పర్వాలేదు”
 “నాకువద్దు”
 “పోనీలాటరీ వేద్దాం”
 “సరే”
 “బొమ్మ అబ్బాయి
 బొరుసు అమ్మాయి
 నీకేం కావాలి?”
 “బొరుసు”
 “కాదు. బొమ్మే పడింది”
 “అమ్మో! మోసంచేశారు”
 “నేనా?”
 “అవును. మీకే!”
 “పోనీ మళ్ళీ వేద్దాం”
 “సరే. ఈసారి బాగ్ర తగా చూడాలి”
 “బొమ్మా! బొరుసా!”
 “బొరుసు”
 “అబ్బో! బొరుసే పడింది”
 “నేనే వెళ్ళను”
 “మొదట నేనూ వెళ్ళను”
 “అది లెఖకాదు”
 “యిదీ లెఖకాదు”
 “నే నొప్పుకోను”
 “నుకోసారి వేద్దాం”
 “ఊహూ”
 “ముక్కంటి చూడు సార్లు”
 “సరే. మీయిష్టం”
 నిర్మలకు నీరసం వచ్చింది
 యిహా మాట్లాడలేకపోయింది.
 II
 “భోజనం తయారయిందా?”
 ప్రకాశరావు అడిగేడు.
 “లేదండీ?”
 “మరి ఆఫీసుకు వేళ్ళుపోయింది”
 “చాలా నీరసంగా ఉందండీ?”
 “పనిచునిషి ఏమైంది?”

“ఈరోజు రాలేదు”
 “వంటపనులు చెయ్యొద్దని చెప్పలేదా!”
 “మరి ఎట్లాగ”
 “హానీ నువ్వోపనిచెయ్యి”
 “ఏమిటది?”
 “పుట్టింటికి వెళ్లు”
 “మరి మీతో?”
 “నన్ను కూడా నీతో రమ్మన్నావా?”
 “అది కాదండీ? మీకు భోజన పదుపాయం ఉండడమోనని”
 “హోటల్ లో తింటాను”
 “ఆరోగ్యం పాడవుతుంది”
 “పర్వాలేదు”
 “పరకానీ”
 “మరేమిటి?”
 “రాత్రిళ్లు యిల్లు కద(అక్షరాదా!)”
 “నుంచి అనుమానమే”
 నిర్మల పుట్టింటికి వెళ్ళింది.
 ప్రకాశరావుకి ఒంటరి జీవితం
 హోటల్ లో భోజనం
 గడవని రోజులు
 గడ్డుకోజులు
 కాలచక్రం గిర్రున తిరిగింది.
 నవనూపాలూ నిండేయి

నిర్మలకు కవల పిల్లలు.
 ఒక అబ్బాయి - ఒక అమ్మాయి
 యిద్దరినీ ఎత్తుకుంది.
 యింటికి చక్కావచ్చింది.
 ప్రకాశరావు నవ్వేడు
 నిర్మలా నవ్వింది
 ఆయన అబ్బాయిని ఎత్తుకున్నాడు
 ఆవిడ అమ్మాయిని ఎత్తుకుంది.
 “యింతకూ ఎవరిపంతుం వెగినట్టు!”
 “నాపంతుం వెగింది”
 ధైర్యంగా అంది నిర్మల
 “నాపంతుం వెగింది
 నీకు అడపిల్ల కావాలిగా
 నువ్వేపెంచి పెళ్లి చేసుకో.
 నాకు అబ్బాయి కావాలి
 నేనే కష్టపడి చదివించుకుంటాను”
 “అయితే మీకూ మాకూ మాటలేవు”
 “ఏం!”
 “యికమిదట మీరూ, అబ్బాయి వేరు
 నేనూ అమ్మయీ వేరు”
 ప్రకాశరావు నోట్లో
 పచ్చివెలక్కాయ పడినట్టయింది
 నిర్మల నవ్వింది
 ఆయనా నవ్వేడు.

మెదడును చల్లబరచి
 శిరోజములను నల్లబరచి
 కుదుళ్లను పదిలము చేయునది

కే స రి గా 8

భృంగమలకతైలము

వెల డ. 2

కేసరి కుటీరం వైవేటు లిమిటెడ్

రాయవేట, నంద్రాను 14.